

Torben Kuhlmann

DE GRIJZE STAD

De Vier Windstreken

Robin is samen met haar vader verhuisd naar de stad. Daar is tot haar verbazing alles grijs. De huizen, de auto's, zelfs de meeste mensen zijn grijs. Robin kan er niet aan wennen. Waar zijn alle kleuren gebleven? Op zoek naar het antwoord maakt ze al snel nieuwe vrienden. En ze komt een bijzonder geheim op het spoor. Samen met haar vrienden doet Robin er alles aan om het mysterie van de Grijze Stad te ontrafelen.

Een Vier Windstreken Prentenboek

Torben Kuhlmann

DE GRIJZE STAD

Vertaald door Joukje Akveld

De Vier Windstreken

GRUIS
wombatgruis

GRUIS
witgruis

GRUIS
nachtkatgruis

GRUIS
geelgruis

GRUIS
nevelgruis

GRUIS
teer

GRUIS
ijzer

GRUIS
rotsgruis

GRUIS
okergrijs

GRUIS
betongrijs

GRUIS
roodgruis

GRUIS
houtskool

GRUIS
mortel

GRUIS
olijgruis

GRUIS
basalt

GRUIS
vilt

GRUIS
maangrijs

GRUIS
aluminium

GRUIS
diorietgruis

GRUIS
berge

GRUIS
muisgruis

GRUIS
steengrijs

GRUIS
cementgruis

GRUIS
peper

GRUIS
vinyl

GRUIS
nevelgruis

GRUIS
slechtweergrijs

GRUIS
kiezel

GRUIS

GRUIS
marmer

GRUIS
grafiet

GRUIS
zwart

GRUIS
graniet

GRUIS
staalgruis

GRUIS
steenkoolgruis

GRUIS
standaardgruis

GRUIS

GRUIS
platina

GRUIS
stoeptegelsgruis

GRUIS
zilver

GRUIS
heldergrijs

GRUIS
loodgruis

GRUIS
stofgruis

GRUIS
zandgruis

GRUIS
zwartgruis

GRUIS
kalk

GRUIS
dankergrijs

GRUIS
asgrijs

GRUIS
antraciet

GRUIS
blikgruis

GRUIS
mopshondgruis

GRUIS
grijs

GRUIS
leigrijs

GRUIS
duifgruis

GRUIS
gemengd grijs

GRUIS

GRUIS

GRUIS

Torben Kuhlmann

DE GRIJZE STAD

Vertaald door Joukje Akveld

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Joukje Akveld

Oorspronkelijke titel: *Die Graue Stadt*

© 2024 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave

© 2024 Tekst en illustraties van Torben Kuhlmann

© 2024 NordSüd Verlag AG

Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Polen

NUR 212, 274 / ISBN 978 90 5116 999 7

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

1. De verhuizing

Robin trapte met haar voet tegen de deur, die met een klap achter haar in het slot viel. Ze snoof. Niet alleen omdat ze buiten adem was van alle trappen, maar ook omdat ze boos was. Met een bons zette ze de laatste kartonnen doos op de andere, toen bleef ze een moment staan.

Ze waren verhuisd. Vanaf nu was dit haar huis. Tranen prikten in haar ogen, maar ze slikte ze weg. Het had geen zin om weer te gaan huilen. In plaats daarvan schoof ze de stoel voor het kleine dakraam. Het zolderappartement waar haar vader en zij voortaan zouden wonen was precies hoog genoeg om over de daken van de omringende huizen te kijken. Samen met haar kat Siep, die naast haar was komen zitten, keek ze uit over de vreemde wereld van huizenblokken, schoorstenen en televisieantennes. Er was één ding dat haar in het bijzonder opviel: nergens was kleur. Alles was grijs.

Na een tijdje had Robin genoeg van het uitzicht. Ze trok een van de verhuisdozen in het licht en begon uit te pakken. Ze was blij dat ze veel gekleurde dingen vond: sokken, speelgoed, kleurpotloden... Pas op dat moment realiseerde ze zich dat ze nog steeds haar lievelingsjas aanhad, een geel regenjack. Robin besloot dat ze het vanaf nu aan zou houden, zelfs als het niet regende, als protest tegen het nieuwe huis en de Grijsze Stad. Toen ze bijna klaar was met uitpakken en ze haar bureau had ingericht, klopte haar vader op de deur. Zonder hem te openen vroeg hij of alles goed was, of ze wilde praten en of ze vanavond pizza wilde eten. Zo ging het altijd als ze waren verhuisd. Robins antwoorden waren kort: ja, nee en ja. En na een korte pauze voegde ze eraan toe dat ze voor het eten in ieder geval nog de buurt ging verkennen.

2. De Grijze Stad

Robin plonsde door de plassen op de stoep. Haar boosheid was gezakt. Nu al haar spullen op hun plek stonden vond ze haar zolderkamertje best gezellig, vooral het bureau met haar tekenspullen erop. Maar dat hoefde haar vader nog niet te weten.

Was de stad echt overal grijs? Of leek dat alleen zo vanuit haar zolderraam? Robin bleef om zich heen kijken op zoek naar een sprankje kleur. Maar achter elke bocht wachtten meer grijze straten met grijze auto's, grijze verkeersborden en grijze mensen. Zelfs in de etalage van een schilderswinkel kon ze niets anders ontdekken dan potten en tubes grijze verf. Muisgrijs, antracietgrijs, granietgrijs...

Er is iets mis met deze stad, dacht Robin, starend naar de grijze uitstalling achter de ruit. Ze zwierf verder door steeds weer nieuwe grijze straten, tot ze plotseling op het grauwe asfalt van een brede straat een vreemd spoor van kleine, gekleurde vlekken ontdekte, allemaal op gelijke afstand van elkaar. Waar voerde het spoor naartoe? Robin volgde het tot aan het volgende kruispunt, waar ze het kwijtraakte in de verkeersdrukke. Ze was teleurgesteld, maar gaf de moed niet op. Niet veel later zou ze een paar écht kleurige ontdekkingen doen...

